

ŠKOLNÍ REVUE

E-mail: skolnirevue@centrum.cz

Web: www.zs.streliceubrna.cz

Ročník IV, č.4

19.června 2009

OBSAH

<u>Slovo na úvod</u>	1
<u>Bylo nebylo</u>	
Dějepisná exkurze 8.B	2
Evropa našima očima. Školní kolo	3
Žabí blues	5
Evropa našima očima. Oblastní kolo	6
Projektový den 6. ročníku	8
Den matek	9
Atletické závody	9
Muzejní noc	10
Škola v přírodě (5.třída)	12
Bleskovka o vodě	15
<u>Ankety</u>	
Ptali jsme se na prázdniny	16
Ptali jsme se na Školní revui	18
<u>Rozhovory</u>	
Rozhovor s paní učitelkou Hradečnou	19
Rozhovory s odcházejícími redaktory	20
<u>Literární koutek</u>	
Kdo jsem?	22
Sponka do vlasů	23
<u>Pár moudrých rad</u>	
Citáty	25
<u>Zábava</u>	
Britští turisté si stěžují na kdecu	26
Pár vtipů na závěr.....	28
<u>Redakce a řešení</u>	30

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři, představuji Vám poslední číslo Školní revue, tedy ne snad úplně poslední, ale určitě poslední v tomto školním roce. A taktak jsme to stihli! Práce na něm se potýkala s různými potížemi, nejprve měli devátáci, kteří tvoří větší část redakce, plno starostí kolem přijímacího řízení, po nich někteří náhle propadli touze nic moc nedělat, řada schůzek odpadla pro nepřítomnost redaktorů a já měla teď také najednou nějak málo času. Už jsem si myslela, že z toho nic nebude, ale nakonec se to dalo narychlo dohromady, protože by byla škoda nechat propadnout některé již napsané články- v dalším školním roce by už asi nikoho nezajímaly.

Nejvíce rozsáhlá je tentokrát rubrika Bylo nebylo, v níž se postupně sešly texty reagující na některé školní akce, kde to šlo, doplnili jsme je fotografiemi, samozřejmě že jako obvykle je lépe si je prohlédnout na webu, v tištěné podobě nejsou tak kvalitní.

V anketách jsme zjišťovali, jaké jsou Vaše plány na prázdniny, zajímali jsme se o oblíbenost rubrik školního časopisu a také se ptali, co Vám v něm chybí.

V rubrice rozhovory si můžete přečíst rozhovor s paní učitelkou Hradečnou a rozhovory s odcházejícími redaktory, žáky devátých tříd.

Něco málo stran pak zaplnily tradiční rubriky Literární koutek a Zábava. Na některé rubriky se nedostalo, ale to neznamená, že končí úplně, snad někdy příště...

Na závěr bych chtěla velmi poděkovat za odvedenou práci odcházejícím redaktorům, a to jmenovitě:

ERICE FERENCOVÉ
JARCE FUČÍKOVÉ,
MAGDĚ FUKANOVÉ
KRISTÝNĚ BÁRTOVÉ

LUCCE KOUŘILOVÉ
TERCE NOVOTNÉ
RADKU SEDLÁČKOVI

Psalí a pracovali v redakční radě ve svém volném čase, dělali tedy něco „víc“, než se od žáků čeká. Vzpomeňme jen občasnou volbu Miss a Mistera školy či na fotografickou soutěž loni. A to už nepřipomínám jejich setrvávání ve škole v době, kdy ostatní zmizeli se zvoněním.

Budou mi chybět, z původní redakce zůstane jen torzo, v podobné situaci byl však časopis i před dvěma lety a nezankl, na uvolněná místa přišli jiní redaktori a jelo se dál. Přeji jim hodně štěstí na školách, kam se dostali, a krásné prožití nadcházejících krásných letních dnů.

To poslední přeji všem žákům i učitelům.

AŤ ŽIJÍ PRÁZDNINY

Mgr.Vlasta Sokolová

DĚJEPISNÝ VÝUKOVÝ PROGRAM 8.B

V úterý 7. dubna jsme se my, žáci 8.B, vydali na zajímavou dějepisnou exkurzi zaměřenou na Francouzskou revoluci. Jak už to tak u těchto exkurzí bývá, nasedli jsme do vlaku a odjeli v čele s paní učitelkou Sázavskou do Brna. V Brně jsme potom přesedli na šalinu a z ní ještě na trolejbus, než jsme se konečně dostali na místo. Už jsme byli celí netrpěliví.

Vešli jsme do prostorné místnosti, která nám na sebevědomí rozhodně nepřidala. Naproti nám totiž sedělo plno studentů pedagogické fakulty – budoucích učitelů dějepisu. Paní učitelka, která program vedla, se nás snažila leccos naučit velmi zajímavou divadelní technikou, kdy jsme utvořili čtyřčlenné skupinky a snažili se spolupracovat ve skupině a napodobit ve zcela nehybném stavu například středověkého lazebníka (dnešní kadeřník, holič). Ostatní potom museli hádat, co kdo dělá (někdo třeba česal, někdo nasazoval paruku atd.).

Potom nám paní učitelka dala portréty velkých osobností Francouzské revoluce a my k nim museli přiřadit jména, která byla napsaná zvlášť na papírcích. Přidala se také skupina studentek z fakulty. Nikdo z nás to ale neměl poskládané správně. Následně jsme si proto pověděli, jak to mělo být a také něco málo o těchto osobnostech. Na závěr jsme měli sehrát scénku týkající se některé z nich a ostatní museli hádat, co to je za postavu. Scénky se všem moc povedly. Některé byly i s nádechem humoru, takže o smích nebyla nouze.

Najednou byl ale bohužel konec. Ještě naposledy jsme si tedy sedli do kruhu a každý sdělil svůj dojem, co všechno nového se naučil, jak se mu ve skupině pracovalo atd. Někteří spolužáci taky řekli, že ve škole by se toho tolik nenaučili. Osmé třídy mají totiž jen jednu hodinu dějepisu týdně, což je škoda, protože některé z nás dějepis hodně baví. No nic. Nezbývalo než se rozloučit a absolvovat tu stejnou cestu zase zpět. Musím ještě dodat, že jsme se toho dne opravdu hodně naučili, a doufám, že pojedeme ještě na nějakou takovou exkurzi.

(dana)

Tak co, milí osmáci, poznáte je ještě?

1.

2.

3.

4.

5.

6.

Řešení najdete na konci časopisu za redakcí.

EVROPA NAŠIMA OČIMA

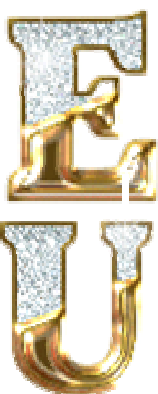
Školní kolo

Poměrně nečekaně a rychle se u nás podařilo 20.4.2009 zorganizovat školní kolo soutěže Evropa našima očima, a kdybych měl zhodnotit soutěž z pohledu žáka, myslím si, že zorganizovaná byla nad očekávání dobře, a navíc jsme přišli o tři vyučovací hodiny.

Já jako soutěžící jsem to měl horší - už při nabíhání na „pódium“ se mi začaly potit ruce, protože jásot diváků, téměř ohrožující sluchové orgány všech přítomných, byl slyšet snad po celé škole.

První kolo, tedy zodpovězení deseti otázek, proběhlo celkem v klidu, protože většinou šlo o jednoduché věci, po tomto kole byly v čele dva celky, a to VIII.B a IX.A.

Druhé kolo, stavba věže, bylo na moje nervy příliš velké sousto. Každý tým použil jinou strategii, a tak vypadala každá věž jinak. Devátáci dali na jistotu a vybudovali základnu z 3x3 kostek, to však zabralo příliš času, a tak moc bodů nepobrali. Ostatní vsadili na základnu 2x2 kostky, a tak si zajistili alespoň 3 body, i když tento způsob byl velmi riskantní a věže se pořád nakláněly. Naštěstí žádná nespadla.

Třetí kolo, poznávání států, bylo velmi těžké, jelikož určit byt' jeden z 27 států byl i pro nejlepší žáky namáhavý úkol. Nejlépe se s ním vypořádali žáci IX.B.

Čtvrté, rozhodující kolo bylo pro některé skupiny, jak říká pan učitel Beneš, Sazka-Sportka. Přitom správně odpovědět, jestli se dané dvě osobnosti mohly setkat, bylo velmi důležité, protože už šlo opravdu do tuhého a jediný bod mohl rozhodnout - atmosféra ve skupinách dramaticky zhoustla.

Po skončení posledního kola se sčítaly body a napětí vzrostlo na maximum. V okamžiku, kdy byly zveřejněny výsledky, tým IX.A povyskočil radostí, když vyhrál a současně postoupil do oblastního kola. Na druhém místě skončila IX.B.

O třetí místo se muselo ještě bojovat, umístily se totiž na něm shodně týmy VIII.B a VI.A. Pan učitel Beneš jakožto moderátor musel vymyslet rozhodující otázku. Ale ani jeden z týmů ji nezodpověděl zcela správně, a tak musel přijít další rozstřel. Ten naopak oba týmy zvládly, a proto následovala další otázka, jež zněla: „Určete přesné datum vstupu ČR do EU.“ Tým VIII.B řekl správně: „1. května 2004,“ a tak mohl slavit. První tři týmy byly poté náležitě odměněny.

Mezi jednotlivými koly proběhly i dvě soutěže divácké, a to poznávání hymen států EU a poznávání jazyků států EU.

Chtěl bych ocenit všechny, ať už soutěžící, diváky, porotce nebo pořadatele, za to, že se tato akce vydařila a všichni si mohli užít zajímavou zábavu.

(pepi)

BYLO NEBYLO

ŽABÍ BLUES

Vzpomínka na 23.4.2009

V naší přírodě se nalézají různé druhy chráněných rostlin a živočichů. Mezi ně samozřejmě patří i obojživelníci, jako například žáby, čolci, mloci. Naší povinností je brát na ně ohled. A protože si to pan ředitel moc dobře uvědomuje, sjednal nám, devátým třídám, u radostického koupaliště schůzku s jedním střelickým nadšencem, za účelem záchrany exemplářů ropuchy krátkonohé a jejich příbuzných.

V Radosticích za mírných přehánek a při sklence horkého čaje panovala radostná atmosféra. Z veliké části se na ní podílel již zmiňovaný nadšenec. Na světě existuje jen málo lidí, kteří se takto zubí za každých okolností. Nikdy nezapomenu na ten jeho úsměv od ucha k uchu. Od toho pána jsme se dozvěděli plno zajímavých věcí, třeba že žáby žijí i na poušti nebo na stromech a že mají citlivou pokožku, kterou dokonce dýchají.

My jsme měli za úkol tato úžasná stvoření vytáhnout z koupaliště a odnést je do lesa, kde v průběhu roku žijí. K vodě se ubírají jen v době páření, přeměna pulce v dospělého jedince se totiž odehrává ve vodě. Jejich přesuny jsou však pro ně nebezpečné.

Žabí „kváknutí“ asi zná každý, nic zvláštního, ale jestlipak už jste někdy slyšeli naráz kvákat asi sto žab? To už takové nic není. Zajděte si sami večer ke Střelické bažince a uslyšíte. Rozhodně je o co stát.

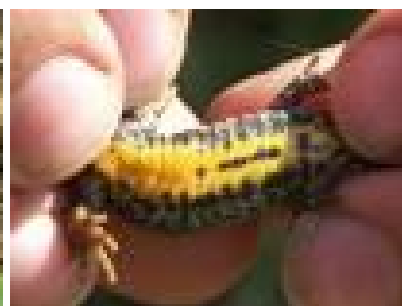
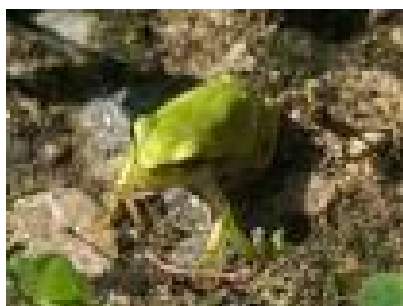
Exkurze byla fajn, dozvěděli jsme se něco nového, zachránili jsme pár životů, dali si dobrý čaj a malinko jsme si přiblížili život jiného živého tvora. Myslím si, že by takovýchto akcí mělo být rozhodně víc...

(lucy)

Střelická bažinka...

...a její obyvatelé

EVROPA NAŠIMA OČIMA

Oblastní kolo

30. dubna 2009 jsme se jako vítězové školního kola vydali společně s našimi fanoušky do Ivančic na okresní kolo soutěže Evropa našima očima.

Klání zde mělo pět částí. První a pro naše družstvo asi nejobtížnější část byla vědomostní soutěž. Možná jsme měli smůlu, protože jsme si vylosovali jedny z nejtěžších otázek, možná jsme měli zvolit jinou taktiku a neriskovat, když jsme si nebyli jistí, za špatné odpovědi se nám totiž odečítaly body. No ... a možná byli soupeři zkrátka lepší...

Ovšem ve druhém kole se už naše bodové skóre značně zvýšilo, poznávali jsme členské státy EU podle různých indicií a to se nám vcelku dařilo. Pak následovala ještě další tři kola: stavění věže, náš názor na EU a poznávání hudebníků podle jejich písniček. I v těchto kolech jsme většinou dosáhli minimálně průměrného výsledku.

I když výsledný součet nám nakonec stačil jen na čtvrté místo, nelitujeme, že jsme tam jeli, byla to velmi zajímavá zkušenost. Skvělou podporu nám poskytlo naše vynikající publikum, včetně maskota. Nejlepší jsme se sice nebyli, ale za náš výkon se určitě nemusíme stydět.

(jája)

PROJEKTOVÝ DEN 6. ROČNÍKU

Dne 7. května 2009 se uskutečnil projektový den pro žáky 6. ročníku na téma „Voda“. Celé dopoledne probíhal program v přírodě v údolí řeky Bobravy. Přinášíme Vám postřehy přímých účastníků této akce:

- Hned ráno bylo vidět nadšení celé třídy. Od školy jsme šli přímo ke Střelické bažince. Paní učitelka nám pověděla něco málo o její historii.
- Podívali jsme se k podchodu pro žáby. Podchod slouží k tomu, aby žáby nemusely přes silnici. U bažinky jsme plnili první úkol, kdy jsme měli určit, kudy a kam teče Bobrava.
- Líbila se mi cesta. Byli jsme rozděleni do skupin po třech. U Střelické bažinky jsme se zastavili a paní učitelky nám říkaly, co se stalo v posledních letech s bažinkou. Zjistili jsme, že do bažinky tekla ropa a bažinka se bagrovala. Žijí tam chránění živočichové. (*Klára Kalvodová*)
- U Střelické bažinky jsem byla poprvé a moc se mi tam líbilo. Další zážitek bylo zapisování rostlin. Místo 10 jsme jich zapsaly 32. Chodily jsme spíše vzadu s paní učitelkou Hradečnou. (*Tereza Kašparová*)
- Při cestě od Střelické bažinky jsme šli do kopce a paní učitelka Benešová řekla, že kdo bude poslední, tak jí pomůže s batohem. Celá třída se rozběhla do kopce kromě Krajdy, a tak nesl batoh.
- Nejvíce mě zaujala hra „Škůdci lesa“. Rozdělili jsme se do skupin na listnáče, jehličnany, kyselý deště, škůdce a člověka. Stromy utíkaly před kyselým deštěm a před škůdci, a když byly chyceny, musely odevzdat žluté papírky, které při té honičce sbíraly (výživa stromů). Kyselý deště měly hnědé papírky, a když chytly nějaký strom, tak mu ho daly. To znamenalo, že je strom oslaben a může ho napadnout lýkožrout. Lýkožrouty lovil člověk, kterým byla Kristýna Pešková. (*Šarlota Kadaňková a Veronika Kašparová*)
- Nejvíce mě asi bavila hra, u které jsem jediná byla člověk a moji spolužáci byli stromy a škůdci. Chytala jsem spolužáky, kteří byli lýkožrouti. (*Kristýna Pešková*)
- Přišli jsme k mostku u Spáleného mlýna. Tam jsme se rozdělili na dvě části. Jedna šla lovit sítkami a pinzetami malé živočichy do Bobravy a podle nich měla zjistit, zda je voda čistá nebo špinavá.
- Druhá skupina zjišťovala chemické vlastnosti vody. (*Tomáš Peška*)
- Zjišťovali jsme, jestli je voda znečištěná, a nebyla. (*Martin Volánek*)
- Nejvíce se mi líbilo lovení různých organismů v Bobravě, sice jsem jich moc nechytla, ale byla to zábava. Moc se mi líbila Bobrava a prostředí kolem.
- Prvně jsme ty živočichy chytli do sítky, pak jsme je dali do krabičky a povídali jsme si o nich. Nejvíce se mi líbila splešťule blátivá.
- S paní učitelkou Hradečnou jsme zkoumali tvrdost vody, dusičnany a dusitany. Voda v Bobravě byla hodně tvrdá, dusičnanů bylo málo. Potom jsme se vyměnili s druhou skupinou. Měli jsme za úkol lovit živočichy, co žijí v řece. Ulovili jsme žábu, splešťuli blátivou, chrostíky, larvy komára, vodní blechy, potápníka a tak dále. Někdo z druhé skupiny se tak snažil, že zahučel do vody. Byla to zábava. (*Marie Zborovská*)
- Bylo neuvěřitelné, kolik zvířat jsme v Bobravě našli. Když se jen díváte na vodu, není nic vidět, ale když tam lovíte sítkou v kořenech, v bahně a u kamenů, máte šanci něco chytit. My jsme chytli larvy chrostíků, potápníka, larvy jepice i žábu, ale tu jsme hned pustili. Je to tedy neuvěřitelné, co se tam dá chytit, a já bych Vám poradil: Vyzkoušejte to! (*Ondřej Sokola*)

Autoři komentářů, které nejsou podepsané, si nepřáli uvést své jméno.

Lenka Benešová a Sylva Hradečná

SVÁTEK MATEK

Jak velí tradice, druhý květnový víkend jsme ve Střelicích slavili Svátek matek. Letos to bylo 10. května odpoledne. ZŠ, MŠ a ZUŠ připravily na pro všechny maminky i babičky zajímavý program.

Zahájení připadlo GRUPĚ, skupině, jejíž repertoár je složen převážně ze swingových a jazzových melodií podmanivých rytmů. Všechny diváky přivítal pan starosta a po jeho proslovu vystoupily nejmenší coutry-girl. Na podiu u hasičky se postupně vystřídali děti z mateřinky, třet'áčci, čtvrt'áčci, na trubku zahrál Broňa Šmíd ml. V muzice pokračovala Cimbálovka se zpěváčkem Vojtíškem Kuklou. Kromě starších dívek z country kroužku před diváky ještě zatančily děti z tanečků pí uč. Hlouškové.

Moderování slavnostního odpoledne připadlo stejně jako minulý rok devátákům. Doufám, že jsme to s Danem zvládli a neudělali moc velkou ostudu. Všichni účinkující dostali odměnu, ale myslím, že nejhezčí odměnou pro ně byly úsměvy maminek.

(tery)

ATLETICKÉ ZÁVODY

Na úvod zprávy ta nejpodstatnější věc: v okrskovém kole jsme zmokly a postoupily. Ve čtvrtek 14.5. 2009 se dívky ze 7.-9.tříd a sólo závodník Dan Arnošt z 9.B sešli na nádraží ve Střelicích. Otázka zněla: autobus kvůli vlaku stihneme, nebo nestihneme? Stihli jsme ho a dojeli jsme až k základní škole v Ivančicích. Atletického oválu za školou jsme se nejdřív trochu lekli, ale po krátkém seznámení nás už tolik neděsil, na rozdíl od soupeřů...

Zádrhely:

- v průběhu závodů nám přelo a byla strašná zima
- železná koule strašně klouzala
- klouzala i trať, obzvlášť v zatáčkách
- žíněnka u výšky připomínala spíš nasáklou houbu
- neměli jsme slíbené tretry

Pozitiva:

- optimismus
- dobrá spolupráce a psychická podpora
- ostatní soupeřky měly stejné podmínky
- nebylo nám vedro

Závody měly trochu časový skluz, protože se čekalo na zdlouhavou výšku. Asi nejtěžší byla štafeta. Čekaly jsme v dešti na dráze, než přijdeme na řadu. Protože trať byla skoro jako kluziště, byly k vidění ne moc příjemně vypadající pády. V závodě na 800 m Týna s přehledem vyhrála svůj rozběh. Jak jsme celkově dopadly, jsme se nedozvěděly, protože jsme museli na autobus. To, že jsme postoupily, jsme se dozvěděly až další den ve škole. Za všechny bych chtěla poděkovat pí uč. Hájkové, která nás nejen připravovala a podporovala, ale také s námi mokla a klepala kosu. Nesmím zapomenout ani na pí uč. Benešovou, která připravovala v tělocviku holky z devítek.

Bohužel na dalších závodech v Blansku se nám už tak nedařilo, to už tak bývá, že vyhrát a postoupit všichni nemohou. I tak na sebe můžeme být pyšné.

(tery)

BRNĚNSKÁ MUZEJNÍ NOC

Sobota 16.5.2009, 18:00 - 24:00 hodin

Poprvé, a z celého srdce doufám, že ne naposledy, jsem jela do Brna na muzejní noc. Na internetu (www.brnenskamuzejninoc.cz) jsem si pročítala programy muzeí, divadel a galerií a nemohla se rozhodnout, tolik toho bylo, že člověk neví, kam dřív. Vsadila jsem na dobrou zkušenost a zašla na koncert Shadow Quartetu (možná je znáte pod názvem Blaze) do galerie Sklepení. Nezklamali!!! „Omladina ze Střelic“, jak je nazval kámoš, mě opět dostala do transu.

Dobře naladěná jsem vyrazila na Zelný rynek. Probíhala tam Noc kejklířů a v kulisách nočního Brna zářily ohně akrobatů cirkusu LeGrando. Na chůdách i bez nich předváděli ohňovou show a menší ohňostroj. Město žilo lidmi v ulicích, hudbou, hrou světla a svou vlastní atmosférou. I když přes den přšelo, navečer se udělalo pěkně a nebyla ani moc velká zima.

Největší nápor byl u Technického muzea, Anthroposu a na Špilberku. Nedivím se. Programy byly nabitě k prasknutí a všechny byly zajímavé. Tuto noc byla posílena doprava - speciální autobusy dovezly návštěvníky až na místa akcí. Taky jsme se svezli, a to do nabitého Antroposu. V parku kolem byla malá pódia, kterých se hrálo a tančilo. Před vchodem nás přivítala fronta. Najednou ale zmizela! Skoro hned jsme se dostali dovnitř. Žadné banány sice neprodávali, ale zato promítali film „Bible proti Darwinovi“. Byl to velmi zajímavý kousek.

Muzejní noc na mě udělala veliký dojem a všem vřele doporučuji se na ni jet někdy podívat, třeba hned příští rok.

Deset důvodů, proč dát na moje doporučení:

1. VÝJIMEČNOST AKCE - většina muzeí a galerií vám umožní navštívit své expozice po setmění pouze jednou v roce a kromě těchto nočních prohlídek vás čekají ještě zpřístupněné kostely, knihovny a také hvězdárna.
2. VOLNÝ VSTUP - téměř třicet budov šestnácti pořadajících institucí v Brně a okolí bude mít pro vás zdarma otevřeno od 18:00 do 24:00 hodin.
3. RADOST A ZÁBAVA - připraven je bohatý doprovodný program – výklady v expozicích, výtvarné dílny, koncerty, divadla, kvízy, ukázky řemesel, ochutnávky aj.
4. JEDINEČNÁ ATMOSFÉRA - snad každý, kdo se zúčastnil některého z předchozích ročníků, potvrdí, že město Brno se během muzejní noci promění v opravdovou kulturní metropoli. Tisíce lidí korzují mezi jednotlivými budovami, sledují programy, navštěvují výstavy, povídají si o nich, soustředěně poslouchají, dokonce i sami tvoří. Příjemné jarní počasí už jen umocňuje celkový dojem nadšení a všeobecné spokojenosti.
5. ÚSPĚCH U NÁVŠTĚVNÍKŮ - stanete se součástí kulturního i společenského fenoménu – statistiky z předchozích ročníků dosvědčují, že Brněnská muzejní noc je v přepočtu na počet obyvatel města a množství pořadajících institucí návštěvnicky nejúspěšnější muzejní nocí světa.
6. SOUČÁST VELKÉ SLAVNOSTI - svátek muzeí a galerií můžeme oslavit společně s velkou částí Evropy – muzejní noc se v Brně koná ve stejný den jako v Paříži, Amsterdamu či Moskvě.
7. POHODLÍ DOPRAVY - zvláštní linky MHD vás bezplatně přepraví nejen mezi brněnskými institucemi, ale zavezou vás i do těch vzdálenějších muzeí v okolí. Dopravní uzel bývá na Moravském náměstí.
8. MOŽNOST SI VŠE NAPLÁNOVAT - své putování za uměním, historií a poznáním si můžete připravit s dostatečným předstihem. Na stránkách www.brnenskamuzejninoc.cz najdete podrobný program všech pořadajících institucí.
9. KAŽDOROČNÍ NOVINKY - první společnou Brněnskou muzejní noc připravilo v roce 2005 osm muzeí a galerií. V loňském roce už bylo institucí patnáct. Nově se tehdy k pořadatelům připojily Hvězdárna a planetárium Mikuláše Koperníka a Červený kostel na Komenského náměstí. Letos přibyla Wannieck Gallery. Tím však novinky nekončí. Snad každý z pořadatelů jich v rámci svého doprovodného programu připraví hned několik.
10. DŮVOD SE VRÁTIT - získáte řadu informací o široké a mimořádně kvalitní nabídce muzejních institucí v Brně i okolí. Přesvědčíte se, že vám mají co nabídnout a rádi vás uvítají nejen o muzejní noci, ale kdykoliv během roku.

(tery)

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Od 1. do 5.června absolvovali žáci 5. třídy svou poslední školu v přírodě a místem jejich pobytu byl Moravec nedaleko Křižanova, ležící v malebné krajině lesů a rybníků. Nedaleko se nachází známé westernové městečko v Šiklův mlýn, které samozřejmě navštívili. Bydleli v Penzionu u Výletů, v zrekonstruované části zámku, a protože se tam nevaří, stravovali se v místní restauraci. Snídaně si připravovali v penzionu sami, měli služby v kuchyni a vše zvládli na výbornou, včetně úklidu kuchyně.

Samotný zámek je bohužel pro veřejnost uzavřený, tím spíš si však děti mohly nerušeně užít nádherného zámeckého parku, ve kterém se procházely, soutěžily a hrály různé hry. Počasí bylo všelijaké, sem tam i zapršelo, dokonce byla kvůli němu zrušena stezka odvahy, ale dobře vybavené zázemí penzionu umožnilo přečkat jeho občasnou nepřízeň v teple, pohodlí a zábavě. Myslím si, že děti byly spokojené, konec konců si můžete sami přečíst jejich názory:

1. Co se vám na škole v přírodě nejvíc líbilo, co vás potěšilo nebo pobavilo?

- Líbilo se nám ubytování, dobrá strava, hry, výlet do westernového městečka, kulečnick, stolní fotbal, tělocvična s pingpongovým stolem. *(Dan Plaček a Jirka Dlapka)*
- Potěšilo nás westernové městečko Šiklův mlýn, kde nám tamní herci předvedli vtipné a zábavné divadlo. *(Martina Hudíková, Dáša Eckertová, Pavla Doležalová a Sára Šilgeraiová)*
- Líbilo se nám vybavení penzionu, Šiklův mlýn, pštrosi, potěšilo nás počasí - že přšelo jen sem tam. *(Martin Sázavský a Kuba Martikan)*
- Rozesmálo nás, že Valerie řvala na vodáky: „Ahoj, děcka!“ a přitom to byli dospělí. *(David Šnajdr a Kuba Sadílek)*
- Pobavilo mě vystoupení v Šiklově mlýně a potěšilo mě, že jsem byla první mezi holkami v opičí dráze. *(Terka Novotná)*
- Rozesmálo mě divadlo v Šiklově mlýně. Bylo to úplně super! *(Valerie Tomšů)*
- Nejvíc mě bavilo, když jsme zpívali v superstar nebo tančili ploužáky. *(Kuba Dvořáček a Tomáš Třebenský)*

2. Co se vám naopak nelíbilo?

- Počasí, basketbalový koš, protože nám padal, špenát na první večeři, že jsme se nemohli koupat, brzká večerka. *(Dan Plaček a Jirka Dlapka)*
- Že první večeře byla studená. *(Radek Daniš a Tadeáš Perna)*
- Že jsme se ze začátku nedostaly na kulečnick, protože tam byli pořád kluci. *(Martina Hudíková a Dáša Eckertová)*
- Že v pondělí nebyla Kobra 11. *(David Šnajdr a Kuba Sadílek)*
- Že nebyla déle diskotéka. *(Terka Novotná)*
- Že jsme chodili jíst do hospody, ale obsluha byla super *(Valerie Tomšů)*
- Když paní učitelky měly slovo a děti dál mlely. *(Pavla Doležalová a Sára Šilgeraiová)*
- Zklamalo mě, že nebyla stezka odvahy. *(Kuba Dvořáček a Tomáš Třebenský)*

3. Překvapilo vás něco?

- Krásné ubytování, dobré jídlo, hry, westernové městečko, zámecký park. (*Dan Plaček a Jirka Dlapka*)
- Prolézačky a hřiště na volejbal. (*Radek Daniš a Tadeáš Perna*)
- Ubytování ve vesnici. (*Martin Sázavský a Jakub Martikan*)
- Čůrající bizon. (*Martina Hudíková a Dáša Eckertová*)
- Vtipnost pana číšníka a vedoucího v moravecké hospodě. (*Pavla Doležalová a Sára Šilgeraiová*)
- Že nebyla stezka odvahy. (*David Šnajdr, Kuba Sadílek, Terka Novotná a Linda Koshi*)
- Že to tam bylo tak nádherné. Moc jsme si to tam všichni užili. Byla to moje nejlepší škola v přírodě. (*Valerie Tomšů*)
- Že paní učitelky potají zkontrolovaly a obodovaly pokoje. (*Kuba Dvořáček a Tomáš Třebenský*)

4. Dozvěděli jste se něco nového, zajímavého?

- Hodně jsme se dozvěděli o Indiánech, o historii a o Evropě. (*Dan Plaček a Jirka Dlapka*)
- Dozvěděli jsme se, jak žili Indiáni a kovbojové, jaké používali zbraně a k čemu. Také už víme, jak stavěli obydlí. (*Radek Daniš a Tadeáš Perna*)
- Při AZ kvízu jsme se dozvěděli, že se nesmíme vmlouvat na to, že jsme se něco neučili, protože nás ve škole nemohou naučit vše, nýbrž máme také čerpat vědomosti sami z jiných zdrojů. (*Martina Hudíková a Dáša Eckertová*)
- Dozvěděli jsme se nové věci o kovbojích a Indiánech. (*Pavla Doležalová a Sára Šilgeraiová*)
- Dozvěděli jsme se, že to nebyli Indiáni, kdo zavedl morbidní zvyk skalpování, že se za kovbojů přepadalo i za dne aj. Naučili jsme se pravidla kulečníku a další různé věci, ale to by byl dlouhý seznam. (*Terka Novotná a Linda Koshi*)
- Zjistila jsem, že jako třída umíme táhnout za jeden provaz. (*Valerie Tomšů*)
- Dozvěděli jsme se, jak žili Indiáni a jaké měli zbraně. (*Kuba Dvořáček a Tomáš Třebenský*)

Pozn. S těmi pštrosy to není omyl, ve vesnici je pštrosí farma a děti si domů vezly jako suvenýry i krásná pštrosí pera.

(sok)

BYLO NEBYLO

BLESKOVKA O VODĚ

ANEB

POSLEDNÍ ZPRÁVA O LETOŠNÍCH DEVÁŤÁCÍCH

V neděli 7. června 2009 brzy ráno (asi v 8 hod) se devítka sešla u školy. V neděli jsme totiž jeli na vodu!!! Někdo se těšil, někdo ne. Polovina jela autobusem, polovina s panem ředitelem vlakem. Obsadili jsme kupéčka, vytáhli kytaru a jídlo a hráli a jedli. Kemp Krkavec leží asi 4 km od Veselí nad Lužnicí. Tři řady chatek, sprchy, jídelna – náš domov po celý týden.

Voda byla zážitek. Hned v neděli jsme někteří poprvé nasedli na vratké laminátové loďky. Někteří nejmenovaní, sorry Kubo, se cvakli hned, někteří skočili do vody na závěr dobrovolně. Večeře a po večeři kola. Chvilku přšelo, chvilku taky svítilo sluníčko.

Po večeřích jsme hrávali zápasy ve volejbalu a basketbalu proti instruktorům a instruktorkám.

Na další názory se musíte poptat deváťáků, každý totiž vodu hodnotil jinak. Šest dní uteklo možná až moc rychle. Poslední výlet... Poslední společné dny... Ale dost nostalgie.

Každá třída má také na výletě svoje tajemství a ani my nejsme výjimkou. Co by to však bylo za tajemství, kdybyste si ho tady přečetli, a tak mlčím. Počkejte si, někteří za rok, jiní až za pár let. Uvidíte sami.

Ahóóóóóój !!!

(tery)

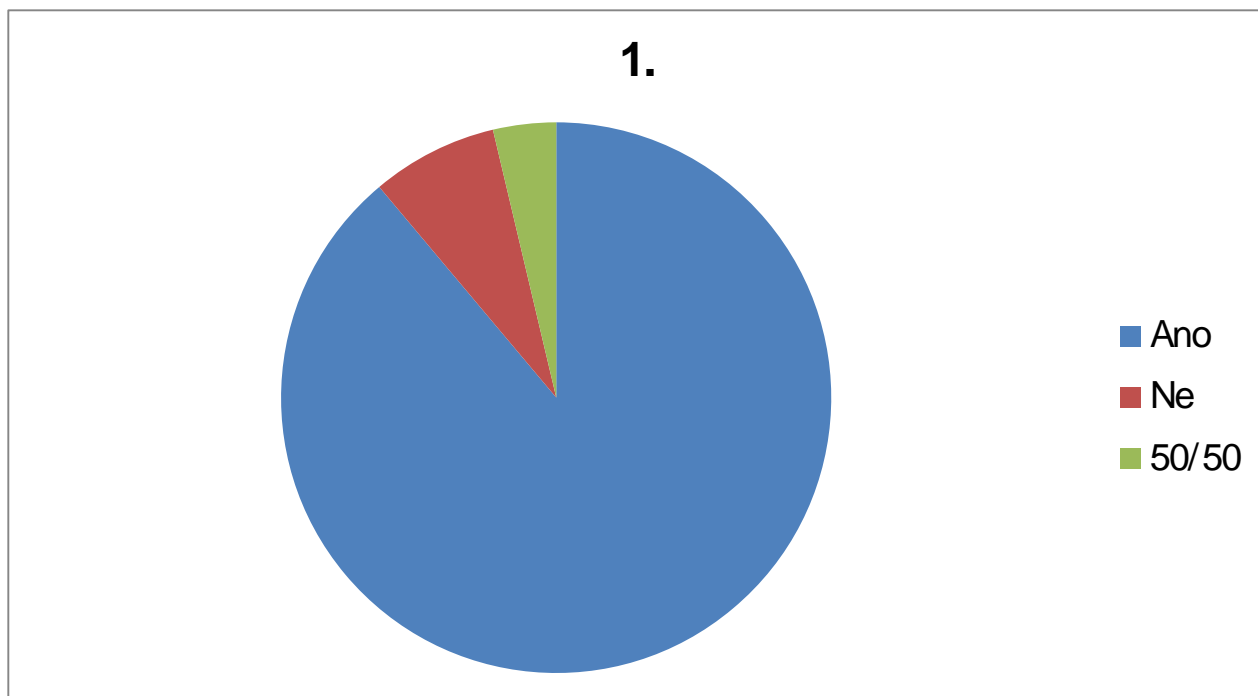
Bohužel fotky ještě nebyly k dispozici, to, co vidíte jsou čistě ilustrativní obrázky.

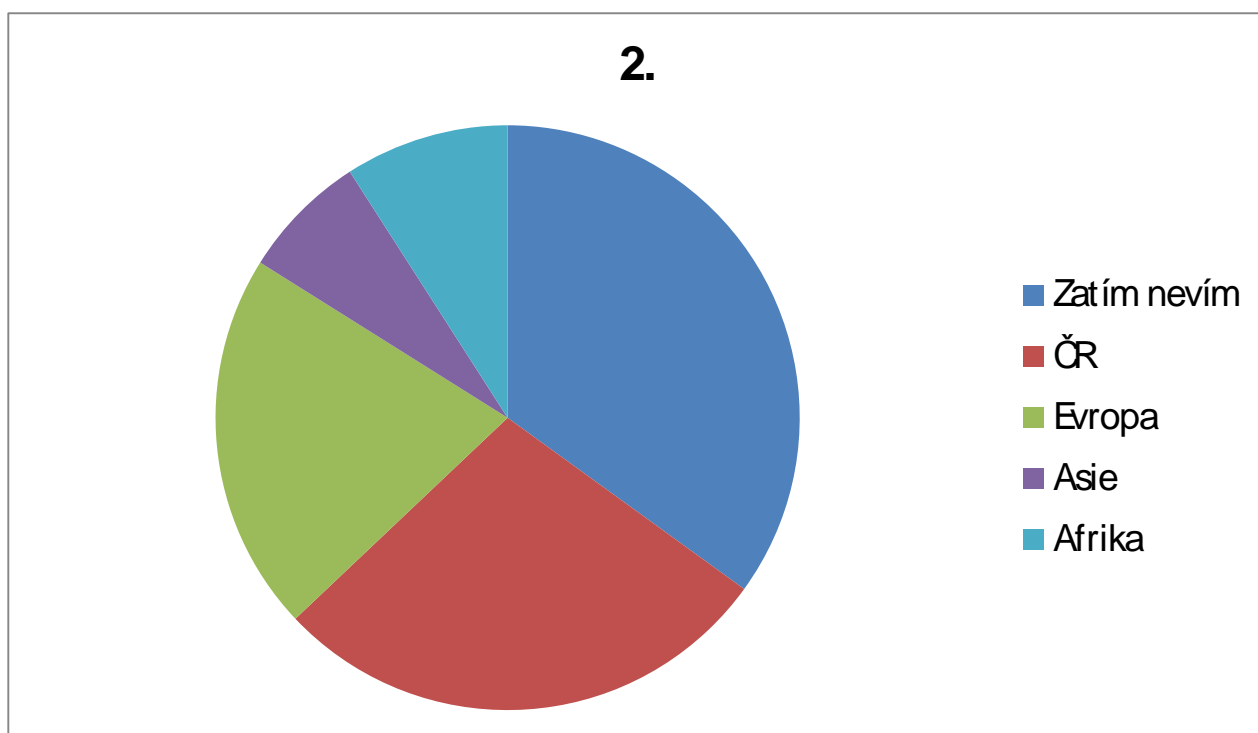
PTALI JSME SE NA PRÁZDNINY...

1. TĚŠÍŠ SE NA PRÁZDNINY?

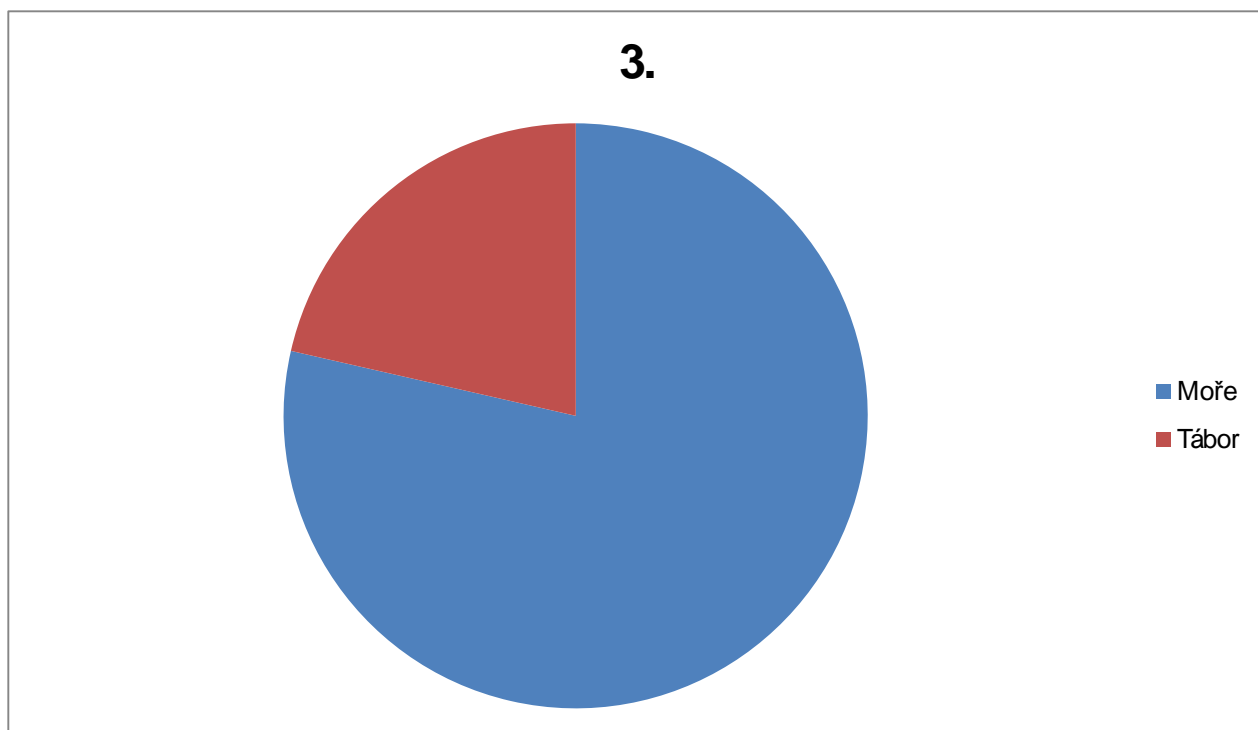

Zajímavé, někdo se n e t ě š í na prázdniny???

2. KAM NEJDÁL SE CHYSTÁŠ?

3. DÁVÁŠ PŘEDNOST MOŘI NEBO TÁBORU?

Uf, tak toto byla zajímavá anketa. Doufám, že jste ji omrkli. Už aby ty prázdniny opravdu byly, že?
Takže zase někdy po nich ahoj!!!

Pozn.: Do této ankety zahrnuli žáci i školní výlety jako místo, kam nejdál pojedou, proto tolik výletníků po ČR.

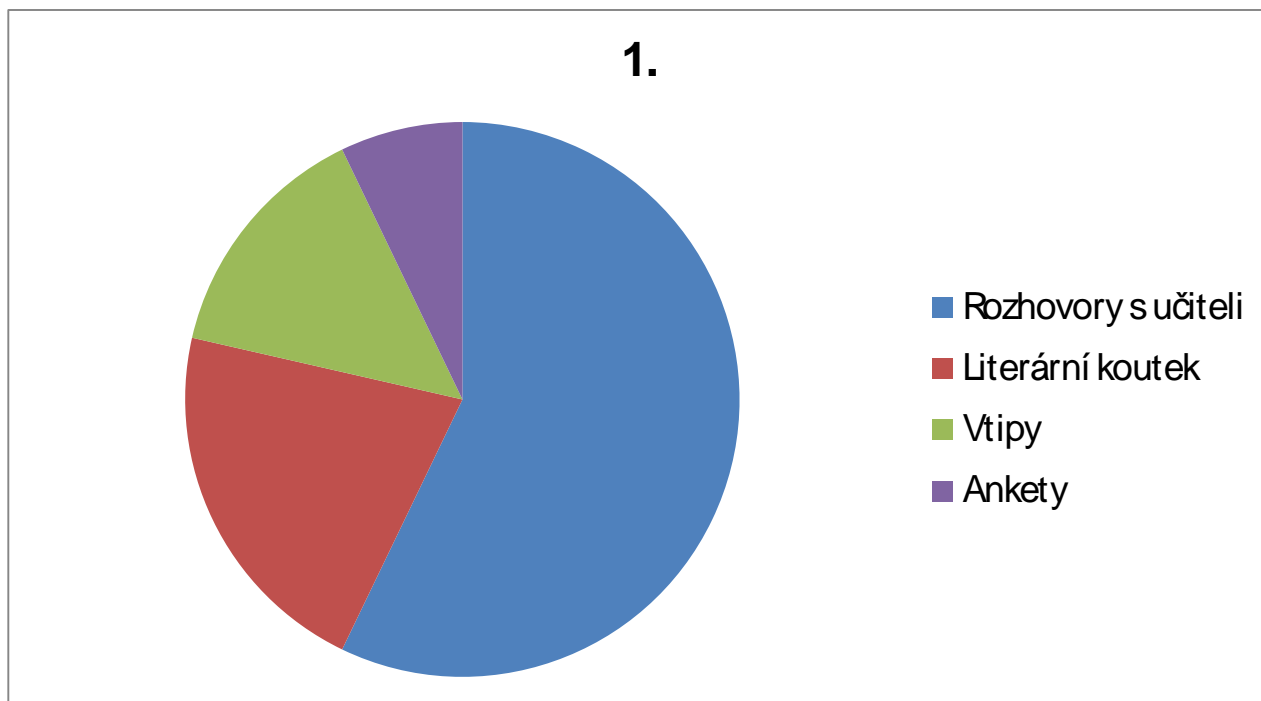
(dana)

PTALI JSME SE NA ŠKOLNÍ REVUI...

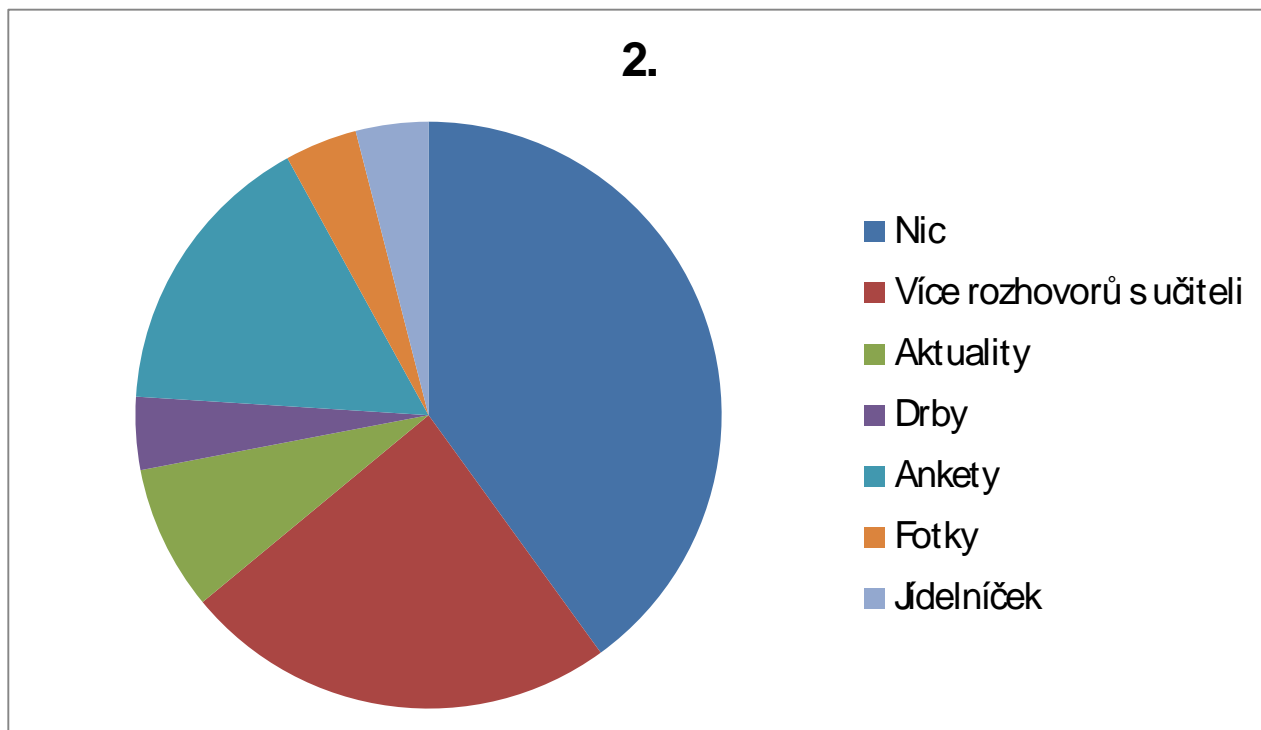
Podívejte se na následující grafy a hned uvidíte, jak to dopadlo...

1. CO SE TI NEJVÍCE LÍBÍ VE ŠKOLNÍM ČASOPISE?

...a...

2. CO BYS DO ŠKOLNÍHO ČASOPISU NAOPAK PŘIDAL/A?

Jak vidíte, velice populární jsou originální texty a ne “staženiny” z internetu, i když vtipné. To nás těší, budeme v tom pokračovat.

(dana)

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU HRADEČNOU

1. Kdy a kde jste se narodila?

Narodila jsem se v Brně a už je to tak dávno, že si to nepamatuji. Musím se podívat do kalendáře...

2. Po čem se vám stýská z let, kdy jste byla malá?

Stýská se mi po babičkách.

3. Čím jste chtěla být jako malá?

Zubařkou.

4. Baví vás učit?

Jak kdy a jak koho.

5. Jak dlouho učíte na této škole?

13 let.

6. Dostala jste někdy nějakou známku?

Snad ani ne, ale jednou jsem dostala v šesté třídě pětku na příklady z geometrie.

7. Nechala jste někdy někoho propadnout?

Ano.

8. Kam byste se chtěla podívat?

Do Norska a na Pelhřimovsko.

9. Jaký je váš nejoblíbenější film?

Pretty woman.

10. Jaká je vaše nejoblíbenější četba?

Historické romány od Jarmily Loukotkové a detektivní příběhy o Sherlocku Holmsovi.

11. Co si myslíte o dnešní politice?

Je to jedna velká katastrofa.

12. Kolik jste se učila jazyků?

Kromě mateřštiny dva - angličtinu a ruštinu.

13. Co si myslíte o moderní hudbě?

Některá je pěkná, taky ji někdy poslouchám.

(verča)

ROZHOVORY S ODCHÁZEJÍCÍMI REDAKTORY

Brzy tu budeme mít konec školního roku, žáci se za pár dní rozjedou na tábory, prázdniny u babiček, na dovolené s rodiči nebo se budou rekreovat doma a sejdou se až za dva měsíce. Ale někteří se k nám do školy už nevrátí, leda že se někdy zastaví na kus řeči.

Jedná se o žáky z 9.tříd, mezi nimiž je i sedm našich redaktorů. Na rozloučenou jsme je v redakci (a v některých případech mimo ni, jinak se nedalo je odchytit) přiměli zavzpomínat na svoje novinářské počiny a položili jim pár otázek.

Na první úvodní otázku „**Líbilo se ti psát pro Školní revui?**“ všichni odpovídali, že ano. Pochopitelně, proč by to jinak dělali, že... V ostatních odpovědích už taková shoda nepanovala, i když podobnosti by se našly.

(sok)

TÝNA BÁRTOVÁ, 9.A

1. **Pamatuješ si na svůj první článek?**
Pamatuji, byl to článek o přezouvání.
2. **Co myslíš, jaký byl zatím tvůj nejlepší článek?**
Asi Zlevněná mrkev.
3. **Máš nějaký zajímavý zážitek související s redakcí?**
Nevím, nevzpomínám si.
4. **Po čem se ti bude stýskat?**
Asi po psaní.

ERIKA FERENCOVÁ, 9.A

1. **Pamatuješ si na svůj první článek?**
Ne.
2. **Co myslíš, jaký byl zatím tvůj nejlepší článek?**
Ten, který jsem napsala na okresním kole olympiády v českém jazyce v Ivančicích – měli jsme napsat novinářský článek, bohužel tam i zůstal, já skončila na 2. místě a postoupila.
3. **Máš nějaký zajímavý zážitek související s redakcí?**
Ani nevím.
4. **Po čem se ti bude stýskat?**
Po paní učitelce Sokolové.

JARKA FUČÍKOVÁ, 9.A

1. **Pamatuješ si na svůj první článek?**
Ne.
2. **Co myslíš, jaký byl zatím tvůj nejlepší článek?**
Nevím.
3. **Máš nějaký zajímavý zážitek související s redakcí?**
Nic zvláštního.
4. **Po čem se ti bude stýskat?**
Asi po kolektivu v redakci.

MAGDA FUKANOVÁ ,9.A

1. **Pamatuješ si na svůj první článek?**
Ano pamatuji, byl to článek o tancování jako o koníčku.
2. **Co myslíš, jaký byl zatím tvůj nejlepší článek?**
O tancování jako o koníčku.
3. **Máš nějaký zajímavý zážitek související s redakcí?**
Fotopátračka, kdy jsem chodila po školních chodbách a fotografovala.
4. **Po čem se ti bude stýskat?**
Po paní učitelce Sokolové.

LUCIE KOUŘILOVÁ, 9.B

1. **Pamatuješ si na svůj první článek?**
Ne.
2. **Co myslíš, jaký byl zatím tvůj nejlepší článek?**
Každý článek je jiný, to se nedá jako tak posoudit.
3. **Máš nějaký zajímavý zážitek související s redakcí?**
Bez odpovědi.
4. **Po čem se ti bude stýskat?**
Po všech lidech, co jsme tady zažili, čemu jsme se smáli atd.

TEREZA NOVOTNÁ, 9.B

1. **Pamatuješ si na svůj první článek?**
Ne.
2. **Co myslíš, jaký byl zatím tvůj nejlepší článek?**
Asi fáze spánku, které nakonec bohužel nebyly zveřejněny.
3. **Máš nějaký zajímavý zážitek související s redakcí?**
Dělání rozhovorů s Francouzi a Italy a jejich překládání do češtiny.
4. **Po čem se ti bude stýskat?**
Po děčkách a po paní učitelce Sokolové.

RADEK SEDLÁČEK, 9.B

1. **Pamatuješ si na svůj první článek?**
Ne.
2. **Co myslíš, jaký byl zatím tvůj nejlepší článek?**
Nepřátelé z ostrova Kortos.
3. **Máš nějaký zajímavý zážitek související s redakcí?**
Nic si nevybavuju.
4. **Po čem se ti bude stýskat?**
Asi po té atmosféře v redakci.

(dana)

KDO JSEM?

Ukázka prací 5.třídy

POZNÁTE POHÁDKOVÉ BYTOSTI UKRYTÉ V HÁDANKÁCH?

Jsem černý s šedým bříškem a mám spoustu kamarádů, myšku, ježka a další. Jsem většinou na cestách a poznávám svět. Mám tři vlásky a červený čumáček. Jsem malý a čiperný. Bydlím pod zemí a mým největším pomocníkem je lopatka.

Dagmar Eckertová

Jsem malá. Můj oděv má bílou barvu a strašně moc mám ráda květiny, hlavně jednu určitou a ta má bílou barvu. Jediné, co dělám, je, že žiji s tatínkem na hradě a je mi pořád smutno.

Marie Vidláková

Jsem malá, mám hnědé vlasy stažené do dvou culíků. Nosím košíček a v něm víno a koláčky od maminky. Na hlavě nosím červenou čapku a na těle červené šaty. Na nožkách mám červené botky a bílé ponožky. Chodím lesem k chaloupce, ve které bydlí moje babička.

Martina Hudíková

Jsem z královského rodu. Můj domov je Království za sedmero horami. Moje rodina se skládá z manžela, tří dětí, tatínka, maminky a tetičky, která je dobrá víla. Manžel je zelený a rodiče z něho nejsou nadšení. Do naší rodiny se pořád cpe oslík, který stále mluví.

Terezie Novotná

Jsem menší postavy a na hlavě mám tykadla. Bývám černý. Jsem pracovitý, mám svou královnu a hodně přátel. Mám velké obrněné bydliště vedle šípkového keře.

Jiří Dlapka

Nosím velký černý klobouk, na tělo si oblékám staré roztrhané šaty a nohy si obouvám opotřebené tmavé boty. Mám dlouhý špičatý nos a na něm velkou bradavici, ze které mi vyrůstají chlupy. Můj domov je špinavý, neuklizený. Mými nejlepšími kamarády jsou černé kočky a pavouci křížáci.

Sára Šilgeraiová

Jsem milá, mám roztomilý hlas. Mám dlouhý cop a moje nevlastní sestra mi ho závidí. Musím plést punčošky pro svou sestřičku. Jednoho dne jsem potkala krásného mladíka.

Valerie Tomšů

Jsme tři. Jeden z nás je štíhlý a vysoký, má ohnivé oči, rád bojuje a má harfu, která může vyčarovat lidi. Druhý je tlustý a malý, rád se válí a má kouzelný měšec, ze kterého se pořád sypou peníze. Třetí z nás je tlustý a vysoký, rád chodí na ryby a má červený klobouk, který vyčaruje kromě lidí, peněz a lásky úplně všechno. Tak už víš, kdo jsme?

David Šnajdr

SPONKA DO VLASŮ

Dnešek byl jako každý jiný den, pomyslela si patnáctiletá Sandra, když šla ze školy domů. Strašně moc si přála mít kluka, který by ji měl rád, ale zatím nikoho takového nenašla. Sandra nebyla ošklivá, měla dlouhé černé vlasy, byla na svůj věk poměrně vysoká a nosila sportovní oblečení. Přesto se za ní ani jeden kluk neotočil, většinou ji neměli rádi pro její povahu. Byla zákeřná, pomlouvala ostatní, lhala a byla ješitná. To si však Sandra nepřipustila a myslela si, že ji určitě ostatní spolužačky strašlivě před kluky pomlouvají a smějí se jí. Přesto v sobě měla kousek citu a také soucitu, ale nedávala to moc najevo, nikdo o tom nevěděl.

Z myšlenek ji vytrhla věc, která přímo před ní spadla na zem. Měla chuť překážku překročit a jít dál, ale přece jen se zastavila, když na ni promluvil milý hlas: „Promiňte, slečinko, nechtěl jsem vás vylekat,“ usmíval se na ni stařík, odpočívající na lavičce.

„Ne, nic se nestalo,“ usmála se Sandra a přece jen zvedla stařečkovu kabelu a postavila ji vedle něj na lavičku. Chtěla pokračovat dál, ale stařík ji zastavil.

„Moc ti děkuju, děvče, jsi moc hodné, ale netrápí tě něco? Tváříš se zachmuřeně. Podívej, snad ti pomůže tato kouzelná sponka do vlasů. Když ji budeš nosit a něco si přát, přání se ti vyplní,“ podával jí kostnatou rukou sponku.

„Děkuji moc,“ odvětilo děvče a vzalo si sponku, i když o tom, že je sponka kouzelná, pochybovalo.

Sandra už domů přišla bez dalších dobrodružství. Doma si pořádně prohlédla sponku. Byla jako každá jiná, má jich doma plno, ráda je nosí, nevypadala nijak kouzelně.

Přesto to Sandře nedalo a před spaním sponku stiskla v dlani a přála si, aby ji měli všichni kluci rádi. Nechtěla jen jednoho kluka, chtěla všechny, byla prostě ješitná.

Teď budou holky koukat, na ně se kluci ani nepodívají a mě budou obletovat, usínala s touto myšlenkou Sandra, i když stále pochybovala, zda je sponka kouzelná.

Ráno se nic nedělo, jako každý den se šla do školy, i když sponku si samozřejmě připevnila do vlasů. Už po cestě se však po ní začali ohlížet všichni kluci, které potkala, a zdravili ji. Sandra byla jako v sedmém nebi, to si vždy přála, být obdivována a někomu se líbit. Jeden háček to ale mělo, zalíbila se i ošklivým klukům, což nechtěla, a tak znovu sevřela sponku v pěsti a svoje přání poopravila tak, aby se do ní zamilovali jenom kluci, kteří se jí líbí.

Takto vešla do školy, kde všichni ti kluci přiběhli za ní, předávali si její batoh, žádali o číslo mobilu a ptali se jí na nejrůznější věci. Sandra s radostí a okouzlujícím úsměvem odpovídala. Ostatní děvčata na to koukala s otevřenou pusou, Sandra, ta holka, která nikdy neměla žádného kluka, je teď obletovaná alespoň dvaceti kluky. Nemohly tomu uvěřit a myslely si, že si kluci ze Sandry utahují.

Kluci teď Sandru doprovázeli všude, kupovali jí čokoládové tyčinky a vše, co chtěla, a ona toho hojně využívala. Dostala mnoho nabídek k chození, čehož původně chtěla dosáhnout, ale teď se jí začalo líbit, když kolem ní poletovalo mnoho kluků, a tak se nechtěla nějak vázat.

Byl tu však jeden kluk, také hezký, ale ten za Sandrou neběhal. Černovlásku to celkem mrzelo, ten kluk byl hezký a bylo divné, že na něj kouzlo nepůsobí. Ve skutečnosti na něj působilo, ale nebylo to na něm vidět, choval se normálně. Bylo to tím, že měl Sandru rád už dřív, takže kouzlo na něm už nic moc nezměnilo.

Jednou, když šla Sandra domů a za ní zástup kluků, spadla jí z vlasů kouzelná sponka, kterou teď pořád nosila. Spadla jí zrovna tam, kde ji dostala, u lavičky. Vůbec si toho nevšimla, jenom jí moc překvapilo, že za ní už kluci neběží a neškemrají, aby jí mohli vzít batoh, který nesla v ruce. Dlouho si s tím ale hlavu nelámala.

Až večer zjistila, že sponku nemá. Upadla do beznaděje. Za těch pár dnů si na to obletování tolik zvykla, že si bez něj neuměla představit život. Nedávala to však za chybu sobě, na to byla moc ješitná. Dávala to za vinu klukům, holcům, tomu dědovi, který jí sponku daroval, prostě všichni na tom měli vinu, jen ona sama je v pořádku.

LITERÁRNÍ KOUTEK

Ten den si šel stařeček znovu sednout na lavičku a našel kouzelnou sponku, kterou daroval té hezké dívce. Byl rád, že ji dostal zpátky, od té doby, co ji dostala, byla malicherná a už se na něj ani nepodívala, nepozdravila. Všiml si toho, když sedával na lavičce, a také něco zaslechl mezi lidmi.

V tom sebelitování si Sandra vzpomněla na Romana, kluka, který své chování nezměnil, přestože byl hezký. Zamyslela se nad tím víc, než chtěla, až z toho usnula. Ráno prohledala celý dům, zda sponka není doma, ale nikde ani stopy.

Bála se jít do školy, přece jenom nevěděla, jak se k ní budou chovat spolužačky a kluci. Přesto se vydala na cestu, musela. V hlavě měla složený rozhovor s Romanem, kdy se ho nenápadně zeptá na jeho podivné chování.

Roman si s ní však moc povídat nechtěl. Nemohla tedy dělat nic jiného, než se ho zeptat, co mu na ní vadí, že se s ní nebaví, a on ji překvapil šokující odpovědí:

„Vadí mi, jak se chováš. Ani ne před měsícem jsi ještě s žádným klukem nechodila, ale poslední dobou ses hodně změnila. Ostatní kluci kolem tebe začali z nějakého důvodu kroužit a z tebe se stala strašně nafoukaná a malicherná holka. Ty už nejsi ta Sandra, která se mi dřív líbila.“ Díval se jí přímo do očí a potom odešel.

Byla z toho zdrcená. Nikdo jí ještě tak narovinu nic neřekl. S rodiči se moc nebavila, otec stále někde jezdil a matka na ni neměla čas. Roman ale neměl žádné ohledy, a tak se zbytek vyučování litovala.

Byl na mě tak ošklivej a já přece nejsem tak špatná, umiňovala si v duchu. Když však přišla domů, přece jenom jí to nedalo a zamyslela se nad sebou.

Další den vstala odhodlaná vše říct Romanovi. Do školy skoro běžela, aby mu to řekla co nejdřív. Potkala ho u školní brány, chytila ho za rukáv a odtáhla trochu stranou. Mračil se, už s tou ješitnou holkou nechtěl mít nic společného, ale nemohl se otočit, pevně ho držela za rukáv.

„Hele, já vím, že moje chování není zrovna nejlepší. Ale přesto mě tvoje včerejší slova zabořila a trochu jsem se nad sebou zamyslela. Neslibuju ti žádný zázrak, ale ráda bych se polepšila, avšak bez něčí pomoci to nezvládnou. Byla bych moc ráda, kdybys mi pomohl právě ty.“ A kouzelně se na něj usmála a byla ráda, že to všechno dokázala takhle říct.

Roman tam jen stál a nevěděl co říct, tohle prostě nečekal. Přece jenom asi na téhle holce něco bude, pomyslel si a přikývl.

(lucka)

CITÁTY

Citátem se často vyjádříš daleko přesněji než sáhodlouhou přednáškou, a tak jsme se rozhodli, že vám jich sem pár dáme...

- ✓ Přítel, to je někdo, kdo zná píseň v Tvém srdci a dokáže Ti ji zazpívat, když jsi Ty sám zapomněl slova.
- ✓ Chyby lze vždy prominout, pokud máš sílu se k nim přiznat.
- ✓ Nevracej se ke starým napajedlům jenom pro vodu, čekají tam na tebe přátelé a sny.
- ✓ I nešťastná láska je krásná, je-li oboustranná.
- ✓ Kdo opustí smutného přítele, není hoden, aby se někdy dělil o jeho radosti.
- ✓ Člověk by se neměl nikdy vzdát, protože už jen po něčem toužit je důvod k žití a život má takovou cenu, jakou za něj člověk zaplatil.
- ✓ V očích máme zapsánu celou duši.
- ✓ Nikdy se neboj na chvíli posadit a zamyslit se.
- ✓ Až příliš pozdě člověk pochopí, že kouzlo je v pomíjivém okamžiku.
- ✓ Jednou z výhod dobrých skutků je, že povznášejí duši a uzpůsobují ji ke skutkům ještě lepším.
- ✓ Šťastný je ten, kdo se při západu slunce těší z vycházejících hvězd.
- ✓ Nauč se smát se slzami v očích, pomalu kráčet, i když pospícháš, nauč se hladit se zařatou pěstí, jen tak poznáš, jak je život krásný a stojí za něj bojovat.
- ✓ Neříkej, že nemůžeš, když nechceš. Protože přijdou velmi brzy dny, kdy to bude daleko horší: budeš pro změnu chtít a pak už nebudeš moci.
- ✓ Pravda má jednu velkou výhodu: člověk si nemusí pamatovat, co řekl.
- ✓ Hodnotu přítele poznáme, až když jej ztratíme.
- ✓ Mějte dobrou náladu. Dobrá nálada vaše problémy sice nevyřeší, ale naštve tolik lidí kolem, že stojí za to si ji užít.
- ✓ Chatrč ze slámy, v níž se lidé smějí, má větší cenu než palác, ve kterém lidé pláčí.
- ✓ Minulost změnit nejde, ale můžete odpustit sobě i ostatním a jít dál s nadhledem a s úsměvem v srdci.
- ✓ Šťastný není ten, kdo se druhým takový zdá, šťastný je ten, kdo se sám pokládá za šťastného.

Zdroj: internet.

(verča)

BRITŠTÍ TURISTÉ SI STĚŽUJÍ NA KDECO

Čeští turisté, kteří si občas stěžují třeba na závady v hotelu, jsou ve srovnání s cizinci krotkými beránky. Britské cestovní kanceláře a pojišťovny totiž běžně řeší i stížnosti typu - v Alpách bylo málo sněhu, opice mi ukradla šaty nebo nikdo nám neřekl, že do akvaparku si máme vzít plavky.

Britští turisté jsou schopni stěžovat si na vše: na slona „v říji“, hodně cizinců i moc bílý písek.

Britský list The Daily Telegraph zveřejnil před nadcházející turistickou sezónou některé kuriózní stížností turistů a zdůvodnění jejich nároků vůči pojišťovnám:

- Mladý Angličan si v Aténách cestou na autobusovou zastávku zlomil nos, když se zadíval na skupinu žen v bikinách. Pojišťovna náklady na léčení uhradila.
- Lyžařka přijela do Alp a zjistila, že je málo sněhu, nárokovala tedy úhradu peněz za lyže, které si koupila před odjezdem z Británie. Odmítnuto.

- Rodině kempující ve Walesu přistál na stanu výsadkář z nedaleké základny a zničil jim vybavení. Pojišťovna nárok odmítla.
- Nevěště na svatbě v karibské oblasti začaly hořet svatební šaty při grilování na pláži. Ženich ji hodil do moře. Pojišťovna šaty proplatila.
- Manželský pár na dovolené v Malajsii zjistil, že si opice odnesly do pralesa jejich šaty. Pojišťovna nárok uznala.

- Zatímco rodiče si šli na dovolené v Cornwallu zaplavat, jejich dvě děti zahrabaly do písku jejich videokameru, aby ji někdo neukradl. Jenže si pak nevzpomněly, kde to bylo. Uznáno.
- Penzista, kterému při okružní plavbě spadla zubní protéza do moře, když zvracel přes zábradlí, ji nahlásil jako „ztracené zavazadlo“. List neupřesnil, zda ji pojišťovna jako takové uznala.

Některé stížnosti turistů u cestovních kanceláří Thomas Cook a ABTA:

- Opalování nahoře bez by se mělo zakázat. Dovolená byla zkažena, protože manžel se celý den díval na jiné ženy.
- Koupili jsme si za pět eur (140 korun) od pouličního prodavače sluneční brýle Ray-Ban, ale zjistili jsme, že jsou falešné. (Brýle Ray-Ban stojí kolem 3 000 až 4 000 korun.)
- Porovnala jsem velikost našeho jednopokojového apartmánu s velikostí třípokojového apartmánu našich přátel a zjistila jsem, že ten jejich je znatelně větší.

- Z Jamajky do Británie nám to letadlem trvalo devět hodin, a přitom Američanům to odtamtud trvá domů jen tři hodiny.
- Můj snoubenec a já jsme si objednali pokoj se dvěma lůžky, ale dali nám pokoj s dvoulůžkem. Jste odpovědní za to, že jsem otěhotněla.

- Bylo tam příliš mnoho Španělů. Recepční mluví španělsky. Jídlo je španělské. Příliš mnoho cizinců.
- Od místních obchodníků je to lenost, že po obědě zavřou. Často jsem si během siesty potřebovala něco koupit. To by se mělo zakázat.
- Objednali jsme si výlet do akvaparku, ale nikdo nám neřekl, že bychom si měli vzít plavky a ručníky.
- Kousl mě komár. Nikdo mě neinformoval, že mohou kousat.
- Museli jsme stát pod širým nebem frontu a nebylo tam chlazení vzduchu.
- Nikdo nám neřekl, že v moři budou ryby. Děti se vyděsily.
- Zjistili jsme, že písek není takový jako písek v brožurě. Podle vaší brožury je žlutý, ale on byl bílý.
- Pláž byla příliš písčítá.

Zdroj: internet.
(sok)

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Prodám dva čluny. Zn.: První člun bez motoru, druhý motor bez člunu.

Policista zastaví blondýnku, která překročila rychlost a říká: „Tak, paní řidičko, budeme foukat.“
Blondýnka na to: „A kde vás to bolí?“

„Pane, ty papriky jsou ze Slovenska, nebo z Maďarska?“ ptá se paní trhovce.
„Madam, chcete je jíst, nebo si s nimi povídat?“ odsekne chlap

Jde lovec po poušti a uvidí lva. Chce nabít pušku, ale zjistí, že mu došly náboje, padne na zem a začne se modlit: „Pane Bože, dej tomuto lvu křesťanské myšlenky.“
Lev padne na kolena a modlí se: „Pane Bože, požehnej tento pokrm, co hodlám přijímat.“

Žena k muži: „No řekni sám, jaký by byl život beze mě?“
„Lacinější, miláčku, lacinější.“

Povídají si dvě kamarádky: „Umíš plavat?“
„Ano, ale jakmile vidím hezkého plavčíka, hned se začnu topit.“

Africký student se vracel ze studií v Československu do rodné země. Na letišti se ho novináři ptali, jak se mu u nás líbilo. Lámanou češtinou pronesl: „Těžkoslovensko je lihovedemagogický stát se školastickým zřízením šizený Komickou stranou a výstředním výborem v čele s nájemníkem Mustafem Rusákem. A nejmíc se mi líbilo to pětileté hospodářské flámování.“

„Jak tě mám, Pepíčku, ostříhat?“
„Jako dědečka. S tím kolečkem uprostřed.“

„Pepíčku,“ povídá paní učitelka, „jak se jmenuje člověk, který krade?“
Pepíček neví, a tak mu paní učitelka pomůže: „Podívej, když teď sáhnu do tvé kapsy a vytáhnu padesátikorunu, kterou si pak nechám, co jsem?“
Pepíček rychle prohlásí: „Kouzelník!“

Probíhá vojenské cvičení. Generál stojí na kopci. Pod ním je údolí, řeka, přes řeku je most a na mostě cedule: „Tento most je jako vyhozený do vzduchu.“
Generál si říká, to jsem zvědav, jak to vojáci vyřeší. Najednou vidí, jak si všichni vojáci připevňují na záda nějakou cedulku a vyrážejí na most. Zavolá si celý rozčilený důstojníka: „Jak je to možné, vždyť kráčíte po neexistujícím mostě!“
Důstojník se ohradí: „To nevidíte, že každý voják má na zádech cedulku: *My jako plaveme?*“

V areálu Brněnské veterinární nemocnice utěšuje starší paní svého psa, který ze strachu vytrvale štěká.
„No tak, Bobíku, nech toho, neboj se, podívej, tahleta kočička taky neštěká.“

„Víte, proč mají škodovky vyhřívané zadní sklo?“
„To je jasný, aby vás nezábly ruce, až budete tlačit!“

„Aničko,“ volá táta na dceru, „skoč do hospody pro pivo! Ale džbáněk nejprve pořádně opláchni. Viděl jsem, že v něm ráno mamka nesla vodu!“

Přijde kovboj do saloonu a poručí si: „Čtyřikrát whisky do lavoru.“ Barman se diví.
 „To je pro něj.“ ukáže kovboj na koně.
 „A co pro vás?“
 „Já nic, já řídím.“

Stěhováci táhnou piáno do sedmého patra a už nemůžou. Jeden povídá. „Odpocinem si, už toho mám dost. A půjdu se podívat, jak je to ještě daleko.“
 Za chvíli se vrátí a povídá: „Tak mám dvě zprávy, dobrou a špatnou. Ta dobrá je, že už je to jen jedno patro. Ta špatná, že jsme si spletli věžák.“

Z rozhovoru bláznů: „Hádej, co mám v ruce?“
 „Mrakodrap.“
 „Ty ses díval, vid’?“

Ptá se jedna blondýnka druhé: „Jestli uhádneš, kolik mám za zády laků na nehty, tak ti oba dva laky dám!“

Přijde pán k psychiatrovi a říká: „Pane doktore, můj dvacetiletý syn si ve vaně hraje s takovou žlutou kačenkou.“
 Doktor na to: „No, to není moc normální v jeho věku, ale nakonec tím nikomu neubližuje, tak mu tu radost klidně dopřejte.“
 Pán: „Ale pane doktore, ta kačenka je moje!“

Indiáni chytí misionáře, přiváží ho ke kůlu. Přijde šaman a povídá: „Když jsi ten svatý muž, tak udělej zázrak. Když se ti to povede, tak tě pustíme.“
 Misionář chvíli přemýšlí, pak vytáhne z kutny zapalovač. Škrtně a vyskočí plamének. Indiáni jen vydechnou: „Zázrak!“ A misionáře pustí.
 Misionář stojí opodál a mumlá si: „Zázrak! Zapalovač chytil na první škrtnutí!“

„Pane výpravčí, prosím vás, pojede ještě nějaký vlak na Prahu?“
 „No samozřejmě. Vždyť vidíte, že jsou koleje ještě natažené.“

Zemřel boháč. Notář čte poslední vůli. „A Karlovi, kterému jsem slídl, že si na něho vzpomenu v závěti, posílám srdečný pozdrav.“

Maminka slyší bouchání a zjišťuje: „Pepíčku, co děláš?“
 Pepíček odpoví: „Ale jen zatloukám hřebík.“
 „Tak ať se nebouchneš do prstu.“
 „Šlíší?! Nejsem blbej, přidržuje mi ho Alenka.“

Motorista zajede husu. Tak ji vezme a přijde k domečku, kde si hraje malý chlapeček.
 „To byla vaše husa?“
 „Ne, my takové placaté nemáme.“

Už týdný je stadión vyprodán a krátce před zahájením finálového utkání poháru usedá na čestné místo malý chlapec. „Jak jsi přišel k té čestné vstupence?“ ptá se pořadatel.
 „Doma, jsem starostův syn.“
 „A kde je pan otec?“
 „Doma, neúspěšně hledá tu čestnou vstupenku.“

Zdroj: internet.
 (verča)

REDAKCE

Slovo na úvod: Mgr.Vlasta Sokolová
Dějepisná exkurze 8.B: Dana Zálešáková, 8.B
Evropa našima očima. Školní kolo: Josef Tichý, 8.B
Žabí blues: Lucie Kouřilová, 9.B
Evropa našima očima. Oblastní kolo: Jarmila Fučíková, 9.A
Projektový den 6. Ročníku: sestavily pí učitelky Lenka Benešová a Sylva Hradečná
Svátek matek: Tereza Novotná, 9.B
Atletické závody: Tereza Novotná, 9.B
Brněnská muzejní noc: Tereza Novotná, 9.B
Škola v přírodě (5.třída): Mgr.Vlasta Sokolová
Bleskovka o vodě: Tereza Novotná, 9.B
Ptalí jsme se na prázdniny: Dana Zálešáková, 8.B
Ptalí jsme se na Školní revui: Dana Zálešáková, 8.B
Rozhovor s paní učitelkou Hradečnou: Veronika Doležalová, 8.B
Rozhovory s odcházejícími redaktory: Dana Zálešáková, 8.B
Kdo jsem?: Vybrala Mgr.Vlasta Sokolová
Sponka do vlasů: Lucie Lišková, 7.tř.
Citáty: Veronika Doležalová, 8.B
Britští turisté si stěžují na kdeco: Mgr.Vlasta Sokolová
Pár vtipů na závěr: Veronika Doležalová, 8.B

ŘEŠENÍ

Osobnosti Velké francouzské revoluce:

1. Maximilien Robespierre, 2. Georges Jacques Danton, 3. Marie Antoinetta, 4. Ludvík XVI.,
5. Jean-Paul Marat, 6. Charlotta Cordayová

Kdo jsem?

Krteček, Leontýnka z filmu Ať žijí duchové, Červená karkulka, princezna Fiona ze Shreka, Ferda Mravenec, čarodějnice, Nastěnka z Mrazíka, Bimbác, Servác a Pankrác ze Tří veteránů